

Miksi uskovilla on kärsimyksiä?

Sisällys

1. Johdanto.....	2
2. Rankaiseeko Jumala meitä vihassansa?.....	2
3. Olemme kurjia ja heikkoja ja siksi avun tarpeessa.....	2
4. Herra ei jätä meitä oman onnemme varaan.....	4
5. Jumala rakkaudessaan kasvattaa meitä koettelemusten kautta.....	5
6. Kärsimykset voivat olla siunaus meille.....	8
7. Suhtautumisemme kärsimykseen on ratkaisevaa.....	9
8. Kärsimyksiemme lähde.....	9
<i>8.1. Saatanan hyökkäyksiin liittyvät kiusaukset.....</i>	<i>10</i>
<i>8.2. Kärsimykset suoraan Jumalan kädestä.....</i>	<i>12</i>
9. Koettelemusten ja kärsimysten syvyys.....	15
10. Jumala murehtii puolestamme ja kanssamme.....	16
11. Ota armo vastaan.....	17
Lähteet.....	17

1. Johdanto

Kärsimyksiä on monenlaisia ja niitä syntyy monesta syystä. Ihmiset kokevat esimerkiksi paljon yleistä henkistä ja fyysistä kärsimystä, ja lisäksi on Jumalan siunaamia kurituksia ja koettele-
muksia sekä saatanan tuottamia kiusauksia. Usein on todella vaikeaa käsittää kärsimyksiensä
syytä, mutta raamatusta voimme löytää useita niitä selventäviä selityksiä, lupauksia ja tapaus-
kohtaisia ohjeita. Keskityn tekstissä ainoastaan niihin kärsimyksiin, jotka liittyvät ainakin melko
suoranaisesti uskon elämään ja henkivaltojen taisteluun.

2. Rankaiseeko Jumala meitä vihassansa?

Olet ehkä ahdistunut kokiessasi suuria kärsimyksiä, ja kuvitellut, että Jumala vihoissansa ran-
kaisee sinua. Helpotukseksi voin raamattuun vedoten kertoa sinulle, että Jeesus Kristus on jo
ottanut rangaistuksen ylleen meidän puolestamme, eli häntä on rangaistu meidän sijastamme
kaikkien syntiemme tähden. Samoista rikkomuksista ei voida rangaista toistamiseen. ”Mutta to-
tisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän säilytti päällensä. Me pidimme
häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikko-
mustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä,
että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” (Jes. 53:4-5).

Ole huoletta. Rangaistuksen sijaan meitä kylläkin kuritetaan ja koetellaan, mutta sen Jumala te-
kee pohjaamattomasta rakkaudesta meitä kohtaan saattaakseen meitä totuuteen ja vastaan-
ottamaan armoa. Jumala rakastaa sinua äärettömän paljon. Sefanja todistaa: ”Herra, sinun Ju-
malasi, on sinun keskelläsi, sankari, joka auttaa. Hän ilolla iloitsee sinusta, hän on ääneti, sillä
hän rakastaa sinua, hän sinusta riemulla riemuitsee.” (Sef. 3:17). Siitäkin huolimatta, että teet
syntiä tavattomasti, Jumala riemuitsee sinusta. Sefanjan riemuitsemisestä käyttämä heprean-
kielinen termi tarkoittaa samaa kuin iloisesta hurmiosta johtuva hyppiminen. Moni uskova on jat-
kuvasti ahdistunut vailla rauhaa, koska hän ei voi uskoa Isä Jumalan hyppivän riemuissaan hän-
tä ajatellessaan. Jumala rakastaa sinua, muttei synnin tekemistä. Hänen meitä kohtaan tunte-
mansa rakkaus ei lopu tehtyäsi syntiä, vaan se on muuttumaton. Jumala on tuntenut sinut jo en-
nen maailman luomista ja tiennyt jo silloin kaikki ne synnit, joita tulet tekemään kuolemaasi
saakka. Päästäksesi Jumalan läheisyyteen ja rauhaan sinun täytyy uskoa kärsimyksiesi keskel-
lä edellä kuvailemani Jumalan pohjaton rakkaus.

3. Olemme kurjia ja heikkoja ja siksi avun tarpeessa

Meidät on luotu Jumalan kuviksi, mutta olemme langenneet syntiin jo Eedenin puutarhassa.
Kaikki ihmiset ovat hyvin heikkoja ja syntisiä, mutta harva tiedostaa heikkouksiensa ja syntisyy-
tensä suuren määrän ja syvyyden. Luonnostamme me emme uskalla paljastaa arimpia heik-
kouksiamme toisillemme emmekä uskalla tiedostaa niitä itsekään. Kaikkien omien heikkouk-

siensa ja turmeltuneisuutensa kohtaaminen heikentäisi itsensä arvostamista ja johtaisi monessa tapauksessa hermoromahdukseen tai jopa itsemurhaan. Lisäksi monet ulkopuoliset käyttäisivät heikkoutensa paljastavaa hyväkseen. Näistä ja useista muistakin syistä piilotamme heikkoutemme itseltämme sekä muilta ihmisiltä rakentamalla näyttävän ulkokuoren ympärillemme. Haluamme elämämme tuntuvan ja näyttävän hyvältä ja hallitulta: me menestymme, meillä on hyvät ihmissuhteet, hyvä palkka, maine, tietämys ja ymmärrys.

Länsimaisessa kulttuurissa meille opetetaan pitämään puolemme ja menestymään. Me siirrämme lapsillemme sukupolvesta toiseen uskoamme omavoimaisuuteemme ja itsemme yliarvostamiseen. Meidän on mahdotonta antaa hyvää kasvatusta ja mallia lapsillemme, jos me emme ole itse niitä saaneet ja meidän on mahdotonta rakastaa, jos meitä ei ole rakastettu. Millaisina meidät on lapsina nähty ja kuultu, niin sellaisina me taaperramme eteenpäin, usein kuolemaamme saakka. Kun lapsemme itkee huomattessaan olevansa kavereitaan huonompi jossakin, meillä on tapana vakuuttaa hänelle, ettei hän ole muita huonompi. Näin huomaamattamme opetamme lastamme olemaan tiedostamatta ja siten myös hyväksymättä omia heikkouksiaan. Lapsiamme tulisi lohduttaa ja vahvistaa kertomalla heille, että kaikki muutkin ovat heikkoja ja on suuri lahja tiedostaa ja ainakin osaltaan myös tunnustaa omat heikkoutensa.

Meidän arvomaailmamme on suurelta osin vastakohta Jeesuksen opetuksille. Me arvostamme menestystä kaikessa, niin sosiaalisissa suhteissa kuin työelämässä ja taloudessakin, ja pyrimme korottamaan itseämme muihin nähden. Jeesus opetti meitä tunnustamaan heikkoutemme ja syntisyysimme, katumaan syntejäme ja pyytämään niitä anteeksi Herraltamme Jeesuksen nimessä. Hän opetti meitä olemaan luottamatta omavoimaisuuteemme ja yleensäkin itseemme, ja hän kehotti meitä kulkemaan Pyhässä Hengessä rukoillen ja luottamaan häneen lasten lailla.

Jos luulet lankeavasi syntiin vain harvoin, niin erehdyt pahasti. Sinulla on siinä tapauksessa luultavasti pinnallinen syntikäsitys. Vältät suuret näkyvät synnit, mutta et huomaa salakavalaa mielen ja ajatuksen syntejä etkä ole asettanut elämäsi Jumalan Hengen valoon ja hänen kurinsa alle. Apostoli Johannes, vanhana miehenä, elettyään melkein koko elämänsä Herran kanssa, tunnustaa itsensä ja monien uskonystäviensä synnillisyyden: "Jos me sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." (1 Joh. 1:8-9). "Niin tulkkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi." (Jes. 1:18). Huomaa, Herra ei sano, että jos syntimme olisivat veriruskeat, vaan että syntimme ovat veriruskeat. Kaikkien sielu on synneistä veriruskea, ja siten me kaikki olemme sielujemme osalta samalla lähtöviivalla, eli kukaan ei ole sielultaan toista parempi. "Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, niin kuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainuttakaan, ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka et-

sii Jumalaa”.” (Room. 3:9-11). Luther ilmoitti suhteestaan Jumalaan: ”Me rukoilemme ... että hän armostansa antaisi meille kaiken tämän, sillä me teemme joka päivä syntiä monella tavoin emmekä ansaitse muuta kuin rangaistusta.” (Katekismus). Vain uskomme Jeesukseen Kristukseen tekee meidät vanhurskaiksi.

Paavali ilmoittaa kaikkien Jumalan lasten sielujen sotivan Pyhää Henkeä vastaan. ”sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.” (Room. 7:19). ”Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni.” (Room. 7:21). Pyhän Hengen täytyy käyttää useita taistelumenetelmiä suistaakseen voimakastahtoisien minähahmomme eli sielumme ottamaan armo vastaan.

Kärsimykset ja vaikeudet ovat työvälineitä, joita käyttämällä Jumala voi saattaa meitä erottautumaan maailmallisuudesta, eli tekemään meidät riippuvaisiksi enemmän itsestään ja vähemmän maailmallisista asioista. Tämä edellyttää suurta luottamusta Jumalaan. Meidän kaikkien on aiheellista rukoilla, että Herramme paljastaisi meille meidän heikkouksiamme, kurjuuttamme, syntejämme ja yleensäkin totuutta itsestämme tarpeeksi paljon niin, että ymmärtäisimme oman puutteellisuutemme ja syntisyytemme ja jokahetkisen tarpeemme Herran armoon. Uskomme ei pelkästään ala armosta, vaan se on armoa alusta loppuun asti. ”Ja hän sanoi minulle: Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.” (2 Kor. 12:9). Kun annat Pyhän Hengen valon valaista sisimpääsi, kauhistut kyllä saastaisuuttasi ja syntejäsi, mutta sinusta tulee nöyrempi ja armoa pyytävä ihminen. Rohkeutesi ei enää perustu pyhyytesi, vaan häneen, ja ilosi ei johdu enää Hengen täyteydestäsi, vaan sinä iloitset Herrassa.

4. Herra ei jätä meitä oman onnemme varaan

Luoduille on parasta ja kaikin puolin viisainta olla sopusoinnussa luojansa kanssa. Paras esimerkki tästä on Jeesus Kristus, joka Jumalan poikana teki vain sen, minkä näki Isänsäkin tekevän. Hän oli täysin kuuliainen Isälleen, ja hänen tahtonsa oli yhtä Isänsä tahdon kanssa. Meidät ihmisetkin on luotu seuraamaan Jumalaa kuuliaisesti ja ilolla, ja tuottamaan myös hänelle iloa. Jeesus haluaa suhteemme häneen olevan kuten ihannetapauksessa pojan suhde isäänsä. Isä tuntee meidät, luomansa lapset läpikotaisin. Siksi hän ei odotakaan meiltä omakohtaisia hyviä suorituksia. Hän haluaa, että kuolemme hänen turvassaan omalle itsellemme ja turvaudumme täysin hänen armoonsa. Kun vähänkin avaamme sydäntämme Jeesukselle, niin hän tulee meidän sydämeemme.

Jeesuksen maanpäällisen elämän aikana vanhemmat uskoivat tietävänsä elämäkokemuksensa perusteella ehdottomasti lapsiansa paremmin, mikä on heidän lapsilleen parasta. Siksi lasten mielipidettä ei juuri kysytty, vaan lasten tuli olla kaikessa tottelevaisia vanhemmilleen. Puhuesaan opetuslapsilleen siitä, kuka on suurin taivasten valtakunnassa, Jeesus sanoi, että joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. (Matt. 18:2-5). Jeesus

tarkoitti täysin nöyrää ja tottelevaista lasta. Jeesus sanoi peräti, että ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Taivaaseen pääsy edellyttää edellisen perusteella ainakin jonkin asteista nöyryyttä. Täysin nöyryytön ja ylpeä ei voi vastaanottaa Jeesuksen ristillä suorittamaa sovitustyötä omakohtaiseksi pelastukseksi.

Jumala rakastaa meitä lapsiaan äärettömän paljon ja tarjoaa meille jatkuvasti armoaan. Ongelmana on ainoastaan se, ettemme me ota armoa avosylin vastaan, vaan hangoitteleme kovasti vastaan. Luonnollinen minämme eli sielumme haluaa toteuttaa itseään omien halujensa mukaan, ja sen on mahdotonta vastaanottaa armoa. Jumalamme on äärettömän aktiivinen saattaessaan meidät, hänen lapsensa hänen yhteyteensä ja antaessaan meille täysipainoisen elämän. Hän johdattaa meitä päivin ja öin ja huolehtii meistä ihan kaikessa. Kun eksymme omille teillemme, hän vitsan ja sauvan avulla palauttaa meitä yhteyteensä. ”Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.” (Ps. 23:4). Eikö olekin ihmeellistä, että Herramme lohduttaa meitä myös vitsallansa. Hänen kurittaessansa meitä vitsallansa koemme yleensä ahdistusta, mutta myöhemmin ymmärrämme kurituksen koituneen hyväksemme. Koettelemusten kautta Herramme johdattaa meitä turvautumaan häneen ja lohduttautumaan hänessä rukouksien, Herran sanan, arjen ilonpilkahdusten ja kaikkien Herran johdatusten kautta.

Älä pelkää, jos koet, että Herra on antanut sinun kohdata ikävyyksiä. Hänen rakkauteensa kuuluu kuritus. Rakkauden vastakohta on välinpitämättömyys, ei kuritus. Kaikkein pelottavinta Jumalan lapselle olisi, jos Herra olisi välinpitämätön häntä kohtaan ja jättäisi hänet oman onnensa nojaan. Jos olet huolissasi suhteestasi Jeesukseen, niin se on merkki siitä, että Herra ei ole siirtänyt sinua pois työpöydältään. Muussa tapauksessa et olisi enää kiinnostunut etkä huolissasi suhteestasi Jeesukseen.

5. Jumala rakkaudessaan kasvattaa meitä koettelemusten kautta

Täysin Jumalan tahdossa eläminen on osoittautunut meille mahdottomaksi. Me olemme kelvottomia ja kapinallisia, joiden tulisi laskea aseensa. Syntiinlankeemuksesta saakka olemme vaatineet saada elää oman tahtomme mukaan, oikeutta päättää itse omasta elämästämme. Tahtomme on vuosituhansien aikana mennyt entistä enemmän kiereen, räikeästi Jumalan tahdon vastaiseksi. Jumalan lähestyminen vaatii omasta tahdostamme luopumista. ”Sillä, joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.” (Matt 16:25). Omasta tahdosta luopuminen on ihmisen vaikeuksista ehkä kaikkein vaikein, kuin kuoleminen. Vain Jumalan avulla voimme luopua omasta tahdostamme ja sittenkin maanpäällisen elämämme aikana vain rajoitetusti.

Kirurgi suorittaa syöpäsairaahan potilaan leikkauksen siitäkin huolimatta, että leikkaukseen liittyy vaaroja ja tuskaa. Muuten potilas ei paranisi, vaan todennäköisesti menehtyisi. Samoin Juma-

lamme joutuu vaikeuksien ja kärsimyksien avulla pelastamaan meitä kadotukselta ja saattamaan meitä elämään enemmän hänen kanssaan. Mitä paremmin ja helpommin pärjäämme elämässämme, sitä vähemmän koemme tarvetta itsemme ulkopuoliseen apuun. Vasta sodat, katastrofit ja monenlaiset vaikeudet johdattavat meidät kääntymään ja turvautumaan Jumalan puoleen, eli on onni loppujen lopuksi elää vaikeuksien keskellä.

Jumala voi käyttää hyvinä palvelijoinaan vain syntisyytensä ja heikkoutensa tunnustavia ja tunnustavia opetuslapsia. Vain siten voimme palvella Jumalaa omassa heikkoudessamme ja Herran vahvuudessa. Vasta omien heikkouksiensa ja syntisyytensä ymmärtäminen ja tunnustaminen mahdollistaa täysipainoisen elämän ja runsaan Jumalan rakkauden ja armon vastaanottamisen. Uskallamme kohdata totuuden heikkoudestamme ja syntisyydestämme vain rakkaudessa olosuhteissa, eli tukeutuessamme luottavaisina Jeesukseen Kristukseen.

Koska heikkoutensa tunnustaminen on erittäin pelottavaa ja usein vaarallistakin, me tunnustamme heikkoutemme yleensä vasta omien voimavarojemme romahdettua. Omasta tahdosta luopumiseen tarvitaan yllättävästi Herran johdattamia vaikeuksia ja kärsimyksiä. Kärsimyksillä Herramme osoittaa meille, että me emme pärjää omillamme, kaikki meissä ei ole hyvin eikä kaikki ole meidän omaamme. Meidän ei tule missään nimessä olla oman itsemme herroja eikä myöskään kuvitella pääsevämme hyvää tekemällä Jumalan suosioon. Erityisesti onnellinen, menestyvä ja lakeja ja hyviä tapoja noudattava mallikansalainen on altis itseriittoisuuteen. Hän saattaa hyvinkin kuvitella elämänsä olevan melkein tai jopa täysin sopusoinnussa maailmankaikkeuden luojan lakien kanssa. Keskittymällä tekemään hyvää saatamme peräti liukua eroon Jeesuksen läsnäolosta. Ainoa mahdollisuus Jeesuksen kanssa läsnäoloon on uskoa kokosydämisesti häneen ja ottaa hänen tarjoamaansa armoa vastaan haluten muuttua. Jeesusta ei kiinnosta halumme saada väliaikaista lohdutusta ja rauhaa. Hän haluaa vapauttaa meitä enemmän ja enemmän orjuudesta maailmallisiin himoihin. Monesti murhaajan tai raiskaajan on helpompi lähestyä Jumalaa, koska hän ei luultavasti kuvittele olevansa hyvä Jumalalle kelvoinen ihminen. Siksi tällainen ihmisraunio saattaa epätoivoissaan turvautua viimeiseen mahdollisuuteensa ja katuvaan ottaa uskossa vastaan, mitä Herra antaa. Meidän tulee uskoa kokosydämisesti, että meissä asuva Jeesuksen henki on sivellyt sydämemme verellään. Jeesuksen verellä siveltyinä saamme paitsi syntimme anteeksi, olemme myös Kristuksen veren suojelun alla kaikkia saatanan tuho-voimia vastaan. Lisäksi meillä on vapaa pääsy hänen luokseen ja vapaus puhua hänen kanssaan ja nauttia hänen seurastaan.

Meidän sielumme sotivat Pyhää henkeä vastaan. Mahdollisesti vain Jumalan meille suoma kärsimys saa sielumme kaatumaan valtaistuimeltaan. Tullessamme kykenemättömiksi ja avuttomiksi turvaudumme entistä halukkaammin Jumalan apuun. Jumala voi eheyttää meitä osoittamalla meille paikkamme suhteessa häneen ja heikentää omaa tahtoamme vähentämällä nautintoja elämästämme. Hänen täytyy ottaa meiltä pois keinotekoisien ja valheellisten onnemme rakennuspalikoita. Hänen täytyy käyttää kovia otteita valmistaessaan meitä ymmärtämään ja tun-

nustamaan riippuvuutemme vain hänestä. Koviin otteisiin kuuluvat monenlaiset koettelemukset, vaikeudet ja kärsimykset. Uskoessamme Jeesukseen Kristukseen voimme pitkäänkin kestäneiden vaikeuksien jälkeen lopulta todeta, että Herra on ihmeellisesti ja voitokkaasti kantanut meidät vaikeuksiemme läpi. Samalla luottamuksemme Herraan kasvaa jatkuvasti uskoessamme Herran johdattaneen meidät vaikeuksiemme läpi. ”Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.” (2. Kor. 4:7). Näin opimme elämään leväten heikkoina Jumalan vahvuudessa.

Ymmärtäessämme enemmän omia heikkouksiamme ja Jumalan suuruutta ja armollisuutta voimme päästä lähemmäksi totuutta ja siten myös toisten ihmisten läheisyyteen ja avoimeen vuorovaikutukseen. Vasta otettuamme rakkautta vastaan voimme rakastaa muita. Eläessämme Pyhässä Hengessä muutimme jatkuvasti Kristuksen kaltaisiksi, ja tämä muutos tapahtuu etupäässä koettelemusten ja kärsimysten kautta. Kärsimys helpottaa omasta tahdosta luopumista. Vain Jumala voi sammuttaa synnilliset intohimomme, ja meidän osuutemme on ainoastaan suostuminen siihen. Se edellyttää Herran kunnioittamista ja hänen edessään nöyryymistä.

Kärsimyskoulun kautta Jumala pelastaa ihmisiä ja valmistaa itselleen luotettavia hartaita palvelijoita, hengellisen sodankäynnin veteraaneja, joiden oma tahto ei hallitse heidän ajatuksiaan, rukouksiaan ja tekemisiään. Nämä veteraanit eivät säikähdä muuttuvia olosuhteita ja kestävät maallista turvattomuutta, pettymyksiä, pulaa, loukkauksia, sotia ja väkivaltaa. He eivät pelkää paholaisen eivätkä sen sotajoukoissa taistelevien demonien edessä. Miten Herra löytää tällaisia uskollisia ja vahvoja sodankävijöitä? Herramme valmistaa heitä monella tapaa ja saattaa heidät tunnustamaan heikkoutensa ja syntisyytensä ja ymmärtämään täydellisen riippuvuutensa Herrasta. Heidän vahvana johdatuksenaan on Pyhä Henki, jonka lähelle pääseminen on vaatinut oman tahdon murtumista. Herrasta riippuvuuden ymmärtäminen on vaikeaa erityisesti käytännön elämässä. Oman tahdon murtumista käsittelee psalmi 34:19: ”Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän ja murtunut mieli.”

Miten voimme oppia luottamaan siihen, että Jumala huolehtii meistä aina, niin hyvinä kuin huonoinakin päivinä. Herran sanassa kerrotaan, että häneen luottaminen ja hänen kanssaan läheiseen suhteeseen pääseminen edellyttävät nöyryyttä ja rohkeutta. ”Samoin te nuoremmat, olkaa vanhemmillenne alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.” (1 Piet. 5:5). Miten ihmeessä voimme saavuttaa nöyryyden?

Vaatii todella rohkeutta luopua liiallisesta toimeliaisuudestaan ja oman elämänsä hallitsemisesta. Nöyryyden saavuttaminen edellyttää, että luovomme omasta yrittämisestämme, eli opimme luottamaan Herraan itsemme sijasta. Meidän tulee kääntää katseemme omasta itsestämme Jeesukseen Kristukseen ja tukeutua hänen vuodatetun verensä voimaan. Siirrymme silloin lepoon, Herrassa olemiseen ja Herran odottamiseen. Vasta Herraan luottaen meillä on mahdoli-

suus ottaa vastaan Herran armoa runsain mitoin, ja vasta silloin meillä on mahdollisuus nöyryyä ja tuntea oma rajallisuutemme. Nöyryymiseen liittyy usein kärsimyksiä, jotka ovatkin yleensä välttämättömiä Jeesuksen nöyräksi opetuslapseksi tulemiseksi. Nöyryminen onnistuu usein vasta omien voimavarojen loppuessa.

6. Kärsimykset voivat olla siunaus meille

Kärsiessämme saatamme tuntea ahdistusta ja epätoivoakin, mutta myöhemmin kärsimysten epämiellyttävyys vaihtuu kiitollisuudeksi ja riemuksi, kun ymmärrämme, että Herra on meissä ja me olemme Herrassa. *Raamatun esimerkkien mukaan Herramme ei anna kärsivällisyyttä lahjana kertarysäyksellä, vaan pitempiaikaisen elämäntietämyksen kautta. Elämäntietämykseen kuuluu kaikenlaiset pettymykset ja vastoinkäymiset. Jo sanana kärsivällisyys viittaa kärsimysten kestämiseen. Voimme oppia Herran mielenmukaisiksi ja kärsivällisiksi ainoastaan läpikäymällä ainakin jonkin asteisia kärsimyksiä Herraan luottaen ja uskomalla kärsimysten olevan osa Herran henkilökohtaista huolenpitoa meistä. Kärsivällisyyttä voi lisätä myös kärsimysten läpikäymisen sankarillisesti itseään kunnioittaen, mutta se johtaa todella vaarallisesti eroon Jumalasta.*

Voimmeko pitää kärsimyksiä siunauksena ja lahjana? Kyllä voimme. Jeesuksen tähden kärsiminen vie Herran läsnäoloon. Herramme on täydellinen kasvattaja. Hän tietää meistä jokaisesta kaiken jo ennakolta ja huomioi sen kaiken kasvattaessaan kutakin meistä vastaanhangoittelevista lapsistaan erikseen ja ainutlaatuisella kasvatusmetodillaan. Me ihmiset emme tiedä Herran meille suunnittelemissa tehtävissä ja niiden suorissa ja välillisissä päämääriä edes oman maanpäällisen lyhyen elämäntietämyksen ajalle. Ahdistukset voivat kasvattaa uskoamme, kärsivällisyyttämme ja toivoamme. ”Pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset.” (Jaak. 1:2-4). ”Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata meitä häpeään.” (Room. 5:3-5).

Kärsimys voi olla myös meille ja läheisillemme suotu ilo ja lohdutus. ”Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä.” (Fil. 1:29). Jumala valmistaa kärsimyksen koulun kautta palvelijoissaan myötäelämisen taitoja. Itse koettelemukset läpikäyneenä ja niistä voitot kokeneena he voivat lohduttaa toisia koettelemuksissa olevia ja rohkaista heitä odottamaan kärsivällisesti voittopalkintoa. ”... että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat. Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, tulee osaksemme runsaana myös lohdutus Kristuksen kautta.” (2 Kor. 1:4-5). ”Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta.” (Kol. 1:24).

7. Suhtautumisemme kärsimyksiin on ratkaisevaa

Kärsimyskoulumme vaikutus meihin riippuu paljon suhtautumisestamme kärsimyksiimme. Jos otamme ne vastaan nöyrästi armona ja ainakin vihdoin viimein kiitollisin mielin, niin me ja läheisemme saavat niistä täyden hyödyn. Kaikkein eniten meistä on hyötyä Jumalan tahdon toteutumisessa ja lähimmäistemme uskon synnyttämisessä tai vahvistamisessa, jos kiitämme ja ylistämme Herraa aidosti kärsimyksiemme keskellä. Meidän on hyvä antaa itsemme pienentyä ja Jeesuksen Kristuksen kasvaa meissä. ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvää puotaa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee se tuottaa paljon hedelmää. Joka elämänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään.” (Joh. 12:24-25). Meitä tarkkailevat henkilöt ihmettelevät henkistä kestävyttämme ja mahdollisesti iloisuuttammekin vaikeuksiemme keskellä. Kun annamme kestävydestämme kaiken kunnian Jeesukselle, niin hekin saattavat herätä uskomaan Jeesukseen pelastajanaan.

Kärsimyskoululla voi olla myös kielteisiäkin vaikutuksia. Jos koettelemuksissamme kuvittelemme olevamme Herran epäsuosiossa ja epäonnistuvamme ja alamme tyytymättöminä ja epätoivoissamme ahdistua ja masentua, niin seuraukset voivat olla hyvinkin vahingolliset. Varsinkin syyttäessämme Jumalaa pitkäaikaisesti meiltä jää vastaanottamatta armo, jota Herramme tarjoaa meille joka päivä. Haitallinen vaikutus näkyy meissä itsessämme ja samalla me vaikuttamme haitallisesti myös meitä tarkkaileviin lähimmäisiimme. Olkaamme rohkeat ja vastaanottaakamme armoa runsain mitoin, huolimatta armoon mahdollisesti liittyvistä kärsimyksistä. Rukoillessasi Herralta armoa älä vaadi, ettei armon saamiseen liity ollenkaan pettymyksiä, vaikeuksia eikä kärsimyksiä, sillä armo täysin ilman niitä on todennäköisesti laimeaa.

Unohdamme riippuvuutemme Jumalaan erityisesti hyvinä aikoina, jolloin elämä vaikuttaa kulkevan vaivatta ja kärsimyksittä. Niinä hetkinä tunnemme pärjäävämmemme omillamme ilman ulkoista apua ja helposti laiminlyömme Jumalan. Herra rakastaa meitä aivan liikaa luovuttaakseen meidät paholaiselle. Siksi Herra ravistelee meitä ja muistuttaa meitä siitä, kuinka lyhyt elämä on ja kuinka tärkeää on ottaa Herra sydämeemme ajoissa ja lähestyä häntä nöyrinä. Hän haluaa saattaa meidät erottautumaan maailmallisuudesta ja tulemaan riippuvaisiksi ainoastaan hänestä.

8. Kärsimyksiemme lähde

Jeesukseen uskovien kärsimykset voivat olla peräisin saatanalta tai suoraan Jumalalta. Monesti väitetään, että Jumala antaa lapsilleen armona vain kaikkea hyvää. Jumalan, meidän isämme meille suoma hyvä kattaa myös kurituksen, koettelemukset ja kiusauksetkin. Jumalalla on suun-

nitelma vastoinkäymisiemme takana. Koettelemukset, kuritukset ja kiusaukset on tarkoitettu Jumalan palvelijoiden hengelliseksi hyödyksi ja kasvuksi.

Jumala tuottaa rakkaille lapsilleen koettelemuksia saattaakseen heidät erottautumaan maailmalisuudesta ja siihen liittyvästä ylpeydestä ja saadakseen heidät riippuvaisiksi enemmän ainoastaan itsestään. Saatana puolestaan pyrkii tuottamallaan kiusauksilla estämään tai murtamaan mahdollisimman monen luottamuksen Jeesukseen ja ristin voittoon.

8.1. Saatanan hyökkäyksiin liittyvät kiusaukset

Saatanan vaikutukset tuntuvat välittömästi omassa ja ainakin ajan myötä myös lähimmäistemme elämässä. Vaikutukset voivat olla heti hyvinkin tuhoisat, mutta ensivaikutelmat saattavat tuntua peräti ihanilta, esimerkiksi saadessamme itsekkäin motiivein mainetta, kunniaa, menestystä ja vaurautta. Ajan mittaan omaan ja läheistemme elämään ilmaantuu monenlaisia vaikeuksia ja kärsimyksiä.

Jos olet päässyt Herran läsnäoloon, niin voit olla varma, ettei saatana jätä sinua rauhaan. Hän on kauhuissaan. Hän tekee kaiken mahdollisen sinun ja Herran välisen suhteen heikentämiseksi. Jumala valikoi tarkkaan henkilökohtaisesti, mitä kiusauksia hän antaa saatanan meille tuottaa. Jumalalla ei ole Jeesuksen ristillä suorittaman sovitustyön jälkeen paholaisen kanssa mitään sitoumuksia. Siksi Herramme ei anna paholaiselle vapaita käsiä tehdä meille tahtonsa mukaan, vaan ainoastaan Jumalan aivoitusten mukaisesti niin, että aidosti Jeesusta rakastaville se koituu heidän parhaakseen. ”Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.” (Room. 8:28).

Jumala kontrolloi saatanan tuottamia kiusauksia siten, että kiusaukset ovat uskon avulla kestävässä. ”Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.” (1 Kor. 10:13). Jeesus on läpikäynyt kiusaukset voittajana, ja hän lohduttaa kiusauksissa ja koettelemuksissa olevia kutakin henkilökohtaisesti ja parhaalla mahdollisella tavalla. ”Sen tähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänetä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit. Sillä sen tähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.” (Hepr. 2:17-18).

Vihollinen haluaa iskeä kiusauksilla heikkoihin kohtiimme. Kiusauksen kohdatessamme meidän on hyvä tiedostaa heikkoutemme ja heikot kohtamme ja luopua omavoimaisuudestamme ja turvautua Herraamme rukoillen. Kiusaus on koulutusta taistelulosuhteissa. Taistelun tiimellykses-

sä Jumala johdattaa meitä kestävään ja taistelemaan rohkeina häneen luottaen. Kiusaus ei ole osoitus Jumalan epäluottamuksesta meitä kohtaan, vaan päinvastoin luottamus ja Jumalan sijoitus meihin. Herra haluaa valmistaa meistä taistelun kestäviä sotureita hänen tahtonsa toteuttamiseen. Kaikille Jumalan palvelijoille suodaan kiusauksia. Yhtenä tarkoituksena Herralla on saada meidät palvelijansa uskomaan kuinka heikko ja avuton saatana on meidän Pyhän Hengen vahvuudessa kulkevien rinnalla.

Saatana on viisas ja taitava. Hänellä on monia keinoja estää meitä viemästä ristin sanomaa eteenpäin. Hän tuntee Raamatun erittäin hyvin läpikotaisin ja vetoaa usein raamatun sanaan sitä taitavan valheellisesti tulkiten. Tyypillistä hänelle on yrittää saada ajatusmaailmamme täyteen viettelemyksiä, pelkoja, vaikeuksia ja masennuksia. Saatana yrittää saada meidät irrottamaan otteemme Jeesuksesta, häneen luottamisesta, pyhästä levosta ja rauhasta. Hän pyrkii saattamaan uskomme romahtamaan ja meidät irrottamaan katseemme ristin voitosta ja luopumaan taistelusta. Jotkut hän saa uskomaan, että paha maailma on todiste siitä, ettei Jumalaa ole olemassakaan eikä pahaa voi voittaa. Toisille hän vakuuttaa, että he ovat toivottomasti epäonnistuneet elämässään. Saatana voi myös väittää sinun olevan vain mitätön tomuhiukkanen maailmassa ja että, vaikka Jumala olisikin olemassa, niin ei hän ainakaan sinua huomioi kärsimyksiesi keskellä. Hän saattaa myös valehdella, että olet rukoillut ihan turhaan kärsimyksiesi ja hätäsi poistamiseksi, sillä ne jatkuvat kaikesta huolimatta. Toisille hän puolestaan vakuuttaa, että he voivat itse viisaina ja taitavina hallita elämänsä ja pärjätä hyvin omin voimin. Hän voi myös salakavalasti valehdella, että kaikki eläväkin on syntynyt itsestään ja ettei henkimaailmaa ole olemassakaan.

Saatana pelkää Herran tahdon mukaan eläviä uskovia, jotka saavat rukouksiensa, toimiensa ja kärsimyksiensä kautta muita ihmisiä uskomaan Jeesukseen pelastajanaan. Ylistäessään Jumalaa kärsimyksiensä keskellä he ovat rohkaisevina esimerkkeinä muille ja toimivat siten evanliiumin levittäjinä. Saatana on äärettömän kateellinen kaikille Jumalan lapsille, jotka saavat katella sitä, minkä hän itse on menettänyt ikuisesti. Hän haluaa ryöstää heidän rauhansa, läheisyytensä Herraan ja toivonsa päästä taivaaseen Herransa morsiamena. Herralle omistautuneenakin saatat useinkin ahdistua saatanan masentaessa sinua valheillaan. Muista, että olet saatanan maalitaulu. Hän pelkää Pyhän Hengen syttyvän sinussa tuliseen liekkiin. Siksi saatana pyrkii kaikin keinoin estämään sinussa kytevän liekin uudelleensyttymisen. Voit olla iloinen kiusauksissa, sillä kiusaukset osoittavat sinun olevan lähellä Jumalaa ja saatanan olevan peloissaan, että Jumala voi kauttasi saada ihmisiä pelastumaan tai syvempään uskoon Jeesuksessa.

Jumalaan luottaen ja hänen läheisyydessään me voimme kestää kiusaukset murtautumalla irti pelosta, jota tunnemme saatanan voimaa kohtaan. Pelko on saatanan tehokkain ase ihmistä kohtaan. Me ihmiset pelkäämme luontaisesti saatanaa, demoneja ja sitä, ettemme hallitse mielihalujamme ja sisäisiä himojamme. Pelkäämme helposti olevamme heikkoja ja toivottomasti kaiken avun tavoittamattomissa. Voit kestää kiusauksissa, kun uskot saatanan olevan voimaton

Herran rinnalla ja uskot, että Jumalalla on kaikki valta ja voima estää sinua lankeamasta nyt ja lankeamasta vastakin uudelleen. Herra ei vapauta meitä kiusauksista, vaan pelosta, että paholainen saa meidät lankeamaan. Meidän tulisi Jumalan sanaan luottaen uskoa, että Herra voi tyydyttää tarpeemme ja antaa meille voittamattoman uskon vastustaa saatanan viettelyksiä. ”Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen, että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa toteutuisi.” (Fil. 2:13). Lohduttaudu siis sillä, että Herra ei oleta meidän omasta tahdostamme pystyvän mihinkään, vaan kunhan uskomme, niin hän vaikuttaa tahtomisemmekin. Hän antaa omaa tahtoaan meidän käyttöömme. Herra tarjoaa meille jatkuvasti armoaan. Ongelma on se, ettemme useinkaan ota armoa innolla vastaan, vaan vain sen verran kuin luulemme tarpeelliseksi pelastuaksemme. Saatana valehtelee meille saadakseen meidät vakuuttumaan, että kiusauksilla ei ole haitallisia seurauksia tai seuraukset ovat vain väliaikaiset ja merkityksettömät.

Meille tuottaa usein vaikeuksia olla kiitollisia Herralle hänen meille antamistaan lukuisista siunauksista, sillä me harvoin tunnistamme niitä siunauksiksi. Usein armolliset siunaukset vaikuttavatkin meistä ensin epäonnistumisilta. Kaikki meille tapahtuva on Herran sallimaa ja hänen suunnitelmalliseen johdatukseensa sopivaa. Meitä kehoitetaan kiittämään Herraa kaikesta; niin, kiittämään häntä ihan kaikesta. Jos saatana tuottaa meille kärsimyksiä, niin meidän on syytä kiittää siitäkin Herraa. Kaikki koituu kuitenkin meidän parhaaksemme Herran suunnitelmien mukaan. Kiittäkäämme Herraa rauhasta, jota saamme olosuhteista riippumatta. Herra pitää meistä aina huolen. Herra pyytää meitä iloitsemaan ja riemuitsemaan Herrassa. Meillä on syytä kiittää Herraa ilosta vastoinkäymistenkin keskellä, sillä ilo Herrassa on väkevyytemme. Luulen, että ai-noat asiat, mistä meidän ei tule kiittää Herraa, ovat oma hölmöilyämme ja itseemme luottaminen. ”Kiittäkää joka tilassa, sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.” (1 Tess. 5:18). ”... kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.” (Ef. 5:20).

8.2. Kärsimykset suoraan Jumalan kädestä

Jeesus korostaa, että häneen uskovat ovat kuninkaallista sukua, Jeesuksen lapsia. Herra kuuntelee meitä aina rukoillessamme Pyhässä Hengessä, ja hän vastaa rukouksiimme ajallaan. Jeesus sanoi useaan otteeseen, että älkää pelätkö, luottakaa minuun, minä olen teidän kanssanne aina ja pidän teistä huolen iankaikkisesti. Hän kehotti opetuslapsiaan lepäämään Pyhässä Hengessä ja ottamaan vastaan Jumalan rauhan, joka on erilainen kuin maailmallinen rauha. Se tarkoittaa rauhaa, jota hurjimmatkaan vastoinkäymiset eivät horjuta.

Väitetään, ettei Jumala meitä kiusaa. ”Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: ”Jumala minua kiusaa”, sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.” (Jaak. 1:13). Väite pitää paikkansa. ”vaan jos hän on murheelliseksi saattanut, hän osoittaa laupeutta suures-sa armossansa. Sillä ei hän sydämensä halusta vaivaa eikä murehduta ihmislapsia.” (Val. 3:32-

33). Kyseessä olevaa murehduttamista ei voi mitenkään nimittää kiusaamiseksi. Valitusvirressä tuleekin ilmi, että Jumala ei murehduta meitä kuin vain hyvässä tarkoituksessa ja väliaikaisesti.

Hebrealais-kirjeessä tulee ilmi, että Jumala kurittaa jokaista lastaan. ”Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee; sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa. Kurituksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niin kuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita? Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia.” (Hebr. 12:5-8). Psalmissa 34:19-20 kuvataan myös, että kaikki Jumalan lapset saavat kuritusta: ”Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista.” Herramme myös vapahtaa meidät kaikista kärsimyksistämme aina ajallaan, kunhan hän on saanut muutettua meitä suunnitelmansa mukaisesti Kristuksen kaltaisuuteen. Jos näkisit edeltä käsin, mitä kaikkea hyvää kärsimyskoulu tuo elämäsi pitkällä tähtäimellä, täytyisit ilosta. ”Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestynvä meihin.” (Room. 8:18).

”Sillä sinä Jumala, olet koetellut meitä. Olet sulattanut meitä, niin kuin hopea sulatetaan. Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman meidän lanteillemme. Sinä annoit ihmisten ajaa päämme päällitse, me jouduimme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen.” (Ps. 66:10-12). Huomaa, että Jumala itse sulatti heitä ja pani kuorman heidän lanteilleen. Eli kärsimykset tulivat suoraan Jumalan kädestä, ja Jumalan tarkoituksena oli saattaa heidät yltäkylläisyyteen.

Jumala voi myös piiloutua lapseltaan. Uskovasta voi tällöin tuntua tuskallisesti siltä, että Jumala on kaukana hänestä, ikään kuin hylännyt hänet. Psalmikirjoittaja kuvaa tällaista kokemustaan: ”Miksi, Herra, hylkää minun sieluni, miksi peität kasvosi minulta? Minä olen kurja ja lähellä kuolemaa hamasta nuoruudestani, minä kärsin sinun kauhujasi, olen neuvoton.” (Ps. 88:15-16). Ystävänsäkään eivät tunnu pystyvän auttamaan ja lohduttamaan häntä surussaan. Tuskaisuudesta huolimatta hengellisessä pimeydessä oleva ikävöi suuresti Jumalaa. Jumala saattaa käyttää tällaisia kovia otteita saattaakseen sinut ymmärtämään itsesi avuttomaksi ja turvautumaan aina vain enemmän ja enemmän häneen, Jeesukseen Kristukseen. Meidän on tavattoman vaikeaa oppia tämä, sillä turvaudumme luonnostaan toisten apuun, varsinkin tunnettujen uskovien apuun. Jumala haluaa kasvattaa meitä enemmän henkilökohtaiseen suhteeseen kanssaan arjen kaikkina hetkinä. Kun olet saanut koettelemusten kärsimyksissä luottamusta ja sitoutumista Jumalaan, Pyhä Henki kirkastaa sinulle Kristuksen. Jumalan sana kirkastuu sinulle ja koettelemuksestasi koituu sinulle suunnattoman arvokas aarre. Saat yliluonnollista Jumalan voimaa niin, että voit palvella Herraa Pyhässä Hengessä ja siten auttaa muita ihmisiä Pyhän Hengen johdatuksessa.

Myös seuraavat raamatunkohdat kertovat Jumalan itsensä tuottavan suunnitelmallisesti koettelemuksia ja kärsimyksiä uskovien elämään. ”Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus.” (Ilm. 3:19). ”Älä torju, poikani, herran kuritusta, älä katkeroidu, kun hän ojentaa sinua – jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa niin kuin omaa lastaan.” (Sananl. 3:11,12). ”Sillä minä näytän hänelle, kuinka paljon hänen tulee kärsimän minun nimeni tähden.” (Apt. 9:15-16).

Seuraavat raamatunkohdat kertovat, kuinka Jeesukseen uskovien kärsimykset ovat olleet Jumalan tahdon mukaiset. ”Se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi.” (Fil. 1:12). ”Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä.” (Fil. 1:29). ”Sen tähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on.” (1 Piet. 4:19). ”Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.” (2 Kor. 4:11). ”Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää, ja antoi sinulle mannaa syödä, jota et ennen tuntenut ja jota eivät isäikään tunteneet, opettaaksensa sinut ymmärtämään, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan että hän elää jokaisesta sanasta, joka Herran suusta lähtee.” (5 Moos. 8:3).

Paavali oli yksi kaikkein eniten kärsineistä Jumalan lapsista. Jeesus sanoi Ananiaalle näyttävänsä Paavalille, kuinka paljon Paavalin tulee kärsimän Jeesuksen nimen tähden (Apt. 9:15-16). Samoin Pyhä henki ilmoitti Paavalille: ”Ja nyt, katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa. Sen vain tiedän, että Pyhä henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat.” (Apt. 20:22-23). Paavali sai myös lihaansa pistimen rusikoimaan häntä, jottei hän ylpistyisi (2Kor 12:7-9). Menestysteologiaan taipuvainen saattaa väittää Paavalin olleen niin uskonon Jeesukselle, että hän sen tähden joutui kärsimään. Uudessa testamentissa Jumala ei osoita olevansa tyytymätön Paavalin toimintaan. Paavali oli uskollinen Jumalan palvelija ja Jeesuksen valittu ase kantamaan Jeesuksen Kristuksen nimeä pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. ”Mutta Herra sanoi hänelle: ”Mene, sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.”” (Apt. 9:15). Hän oli ehdottomasti paras mahdollinen henkilö apostolin tehtävään, koska Jeesus valitsi juuri hänet kaikista luoduistaan ihmisistä. Jeesus todella tahtoi näyttää Paavalille, kuinka paljon Paavalin tuli kärsiä Jeesuksen nimen tähden (Apt. 9:15-16). Jeesus olisi varmasti estänyt kaikki kärsimykset ja saatanan kiusaukset Paavalia kohtaan, jolleivät ne olisi olleet hyödyksi Paavalin väkevöittämisiksi.

Israelin kansan joutuminen pakkosiirtolaisuuteen on myös hyvä esimerkki Jumalan armollisesta suunnitelmallisuudesta Israelilaisia kohtaan. Se oli ilmiselvästi Jumala, joka teki päätöksen israelilaisten lähettämisestä pakkosiirtolaisuuteen, ei saatana. Jumala halusi armollisuudessaan ja rakkaudessaan kurittaa syntiin pahasta langenneita ja Jumalan hylänneitäkin israelilaisia. Jumala kuritti omaisuuskansaansa käyttäen työkalunaan Nebukadnessaria armeijoiheen. ” Ja

minä itse sodin teitä vastaan ojennetulla kädellä ja väkevällä käsivarrella, vihassa ja kiivastuksessa ja suuressa suuttumuksessa. Ja minä tuhoan tämän kaupungin asukkaat, ihmiset ja eläimet; he kuolevat suureen ruttoon. (Jer. 21:5-6). ”Minä vihin hävittäjät sinua vastaan, kunkin aseinsensa, ja he hakkaavat maahan sinun valiosetrisi ja heittävät ne tuleen. Monet kansat kulkevat tämän kaupungin ohitse ja kysyvät toinen toiseltaan: ”Miksi on Herra tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?” Ja siihen vastataan: ”Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa, liiton ja kumarsivat muita jumalia ja palvelivat niitä” (Jer. 22:7-9). Tarkoituksena oli Jumalan kansan eheyttäminen, mikä toteutuikin sitten ajallaan kansan palatessa pakkosiirtolaisuudesta. Israelin kansa on hajotettu useasti laajalti eri maihin ja palautettu ahdistuksistaan takaisin kotimaahansa. Aina on ollut kyseessä Jumalan kuritus, minkä seurauksena kansa on katunut syntejään, tehnyt parannuksen ja saanut Jumalan armon.

Älä anna saatanan pettää itseäsi. Se yrittää saada sinut vakuuttuneeksi, että olet itse syyppää kärsimyksiisi ja ettet selviä koettelemuksestasi. Muista, kuinka Herra on auttanut sinua ennenkin ja kuinka mahdollisesti olet selvinnyt aikaisemmistasikin koettelemuksista voittoisasti Herran vapauttamana ja väkevöittämänä.

9. Koettelemusten ja kärsimysten syvyys

Kaikkein syvimät koettelemukset ja kärsimykset kohtaavat niitä hartaita Jumalan palvelijoita, jotka saavat ilmestyksiä suoraan Herran sydämeltä. Paavali kävi kolmannessa taivaassa ja sai sen johdosta kovat ja elinikäiset koettelemukset. ”Etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli rusikoimaan minua, etten ylpeilisi.” (2 Kor. 12:7). Paavali pyysi Herralta kolmesti, että pistin otettaisiin hänestä pois, mutta Jumala sanoi hänelle: ”Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudesta.” (2 Kor. 12:9). Saatanan pistin oli Jumalan antamaa armoa, jolla hän sai Paavalin ymmärtämään oman heikkoutensa ja turvautumaan rukouksin Herran vahvuuteen.

Paavali oli heikko siinä missä mekin olemme heikkoja. Ei Paavali entistä heikommaksi tullut, vaan hän todellakin vain ymmärsi oman heikkoutensa. Meidänkin tulisi vain ymmärtää oma heikkoutemme ja rohkeasti ja nöyrästi turvautua Herraamme. Vaatii valtavaa rohkeutta jättäytyä täysin Herran varaan. Siksi meidän on niin tavattoman vaikeaa luopua kaikenlaisista omista turvarakennelmistamme. Jos olet antanut sydämesi kokonaisvaltaisesti Jeesuksen käyttöön tunteaksesi hänet läheisesti ja etsit häntä täydestä sydäimestäsi, niin silloin eteesi avataan kärsimyksen polku. Kaikkein tärkeintä ja ihaninta on päästä Herran läsnäoloon ja olla hänen johdatussaan, suojeluksessaan ja huolenpidossaan. Tällöin elämä ei ole ollenkaan epävarmaa eikä pelottavaa, edes hiuskarvakaan päästäsi ei putoa Herran sitä tietämättä.

Saatat epäillä, ettet kestä lopunaikojen vaikeuksia. Nykyisillä resursseillasi tuskin kestäisitkään, mutta voit lohduttautua sillä, että Herra antaa sinulle rohkeutta, viisautta, voimaa ja kestävyyttä

suunnitelmallisesti aina kaikkina hetkinä tarpeen mukaan. Herra johdattaa sinua ja pitää sinusta huolta rakkaana lapsenaan ja huomioi sinua kasvattaessaan ja tukiessaan varmasti joka ikisen ominaisuutesi. Jeesus on täydellinen Isämme. Hän rakastaa meitä äärettömästi. Hän olisi kuollut pelkästään sinunkin vuoksesi saattaakseen sinut elämään.

10. Jumala murehtii puolestamme ja kanssamme

Äidit kärsivät usein lastensa takia enemmän kuin lapset itse. Samoin Jumala kärsii puolestamme ja kanssamme enemmän kuin me, hänen lapsensa. ”Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.” (Room. 8:17). Jumala rakasti meitä jo synnin orjina ennen Jeesuksen sovitustyötä ja nyt ollessamme pelastettuina hänen armonsa kohdistuu meihin vielä täydellisemmin. ”Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme. Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta. Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon enemmän me pelastumme hänen elämänsä kauttansa nyt, kun olemme sovitetut;” (Room. 5:8-10). Jumalan viha on yllämme, kunnes hyväksymme ja vastaanotamme Jeesuksen sovitustyön omalle kohdallamme. ”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.” (Joh. 3:36). Jumalan rakkaus on ihmeellinen. Jeesuksen rakkaus kohdistuu Jumalan vihan alaisillekin siten, että Jeesus palvelijoinensa tekee kaikkensa kääntääkseen jumalattomat turvautumaan Jeesukseen pelastajanaan. Pelastuneiden yltä viha poistuu, ja Jeesus kietoo heidät äärettömään armoonsa ja rakkauteensa.

Uskoessamme Jeesukseen pelastajanamme Jumala on kanssamme aina. ”Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja te olette minussa ja minä teissä.” (Joh. 14:20). Kaikissa meidän kärsimyksissämme Herra on mukana, ja hän samaistuu meihin kärsiessämme. ”Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli hänelläkin ahdistus, ja hänen kasvojensa enkeli vapahti heidät. Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään hän lunasti heidät, nosti heitä ja kantoi heitä, kaikkina muinaisina päivinä.” (Jes. 63:9). Kasvojen enkeli on Jeesus. Hän on rakastanut meitä ja kärsinyt kanssamme jo alusta asti, jo muinaisina päivinä. Hän murehtii erityisesti, kun menemme itseemme ja loittonemme hänestä. ”Mutta he niskoittelivat ja saattoivat murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä, ja niin hän muuttui heidän viholliseksensa, hän itse soti heitä vastaan.” (Jes. 63:10). Herramme täytyi kurittaa kansaansa entistä lujemmin. Pyhä Henki iloitsee, kun käännämme katseemme itsestämme Herran suuruuteen, armahtavuuteen ja rakkauteen. ”Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani. (Luuk. 1:44). Jumala päätti Jobin ahdingon ja siunasi hänen loppuelämänsä täyteläiseksi hänen kääntäessään katseensa omista kärsimyksistään Jumalan suuruuteen ja armahtavuuteen ja hänen rukoillessaan kanssaveljiensä puolesta. (Job. 42:10-17).

11. Ota armo vastaan

Herra rakastaa luotujaan äärettömän paljon. Hänen jumalalähtöinen agabe-rakkautensa on luonnolliselle ihmiselle täysin vieras. Herra haluaa tehdä meidän itse kunkin kanssa yhteistyötä, ja hänen osuutensa siinä on äärettömän laaja ja vaativa kaikissa suhteissa. Hän yksinkertaisesti tarjoaa meille kullekin henkilökohtaisesti ja sekä kokonaisvaltaisesti että yksityiskohtaisesti suunniteltua ja äärettömän rikaslaatuista armoaan. Meidän osuutemme yhteistyössä Herran kanssa on vastaanottaa armo nöyrin sydämin, ja siinäkin Herra auttaa meitä ratkaisevasti. Kun luet raamattua tosimelessä, niin opit Jumalan sanaa paljon syvällisemmin kuin voit kuvitella-kaan. Pyhä Henki opettaa sinua, vaikka et suoranaisesti tuntisikaan hänen läsnäoloaan. Hän auttaa sinua oivaltamaan raamatun tekstejä ja opettaa sinua myös sitä tiedostamattasi. Lue paljon raamattua rukoillen, eli keskustele lukiessasi Pyhän Hengen kanssa. Kun et ymmärrä tekstin sisältöä, niin pyydä Herralta selitystä siihen. Herra vastaa kysymyksiimme ajallaan, jollakin monista tavoistaan. Seurustele Herran kanssa usein, vaikka tiskatessasi tai autolla ajaessasi. Herra pitää erityisesti sellaisista rukouksista, joissa kiitämme häntä vähän kaikesta. Rukoukseksi riittää vaikka vain sanoa Herralle, että kiitos rakas Jeesus, että herätät minut läsnäoloosi ja vaikutat minuun niin monilla tavoilla, etten voi sitä käsittääkään. Lopuksi pyydän sinua rukoilemaan seuraavan tai sen kaltaisen rukouksen, joka avaa sinulle paljon: ”Rakas Jeesus, tule sydämeeni, jos en ole sinua vielä vastaanottanut. Joka tapauksessa auta minua nöyrytymään sinun nimessäsi ja luopumaan itseriittoisuudestani niin, että voit täyttää minua armollasi ja että minä pääsen sinun läsnäoloosi ja rauhaasi ja opin nöyränä vastaanottamaan suunnattomia hengellisiä rikkauksiasi. Kiitos kaikista lukemattomista antamistasi lahjoista ja kaikista tarjoamistasi armon osasista. Opetä meitä kiittämään täysin sydämin kaikesta ja kiittämään jo etukäteenkin; olethan luvannut meille sanassasi niin paljon. Aamen!”

Lähteet

Hellsten, T. 2006. Saat sen mistä luovut. Kirjapaja: Helsinki.

Lewis, C. 1979. Kärsimyksen ongelma. Kirjaneliö.

Raamattu. 1938. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1938 käyttöön ottama suomennos. Kirjapaja.

Raamattu. 1992. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Kirjapaja.

Wilkerson, D, 2001. Ennustus. Kuva ja sana: Helsinki.

Wilkerson, D. 2007. Herra, minuun koskee. Kuva ja sana: Helsinki.

Wislöff, F. 1954. Minä uskon Pyhään Henkeen. Suomen lähetysseura. Helsinki.